

objective pain indices ($p > 0.05$). Correlational analysis revealed statistically significant associations ($p < 0.05$) between subjective pain indices and objective algometric parameters, especially at the masseter site.

Conclusions. At group level, patients with TMD showed a moderate level of pain intensity and clinical severity. The association between self-reported pain intensity and reduced pressure pain threshold supports the integration of subjective and algometric pain assessment in the clinical diagnosis of TMD.

Keywords. temporomandibular disorders; pain; algometry; pressure pain threshold; DC/TMD.

PARTICULARITĂȚILE REABILITĂRII IMPLANTO-PROTETICE ÎN CAZ DE ATROFII SEVERE ÎN ZONELE LATERALE ALE MAXILARULUI SUPERIOR

Vitruc Iuliana, studentă, Facultatea de stomatologie, USMF „Nicolae Testemițanu”

Dabija Ion, dr. șt. med., asist. univ.; Catedra de chirurgie oro-maxilo-facială și implantologie orală „Arsenie Guțan”, USMF „Nicolae Testemițanu”

Mostovei Andrei, dr. șt. med., conf. univ., Catedra de chirurgie oro-maxilo-facială și implantologie orală „Arsenie Guțan”, USMF „Nicolae Testemițanu”

Introducere. Edentațiile reprezintă un factor major ce condiționează atrofia severă ale sectoarelor posterioare ale maxilarului superior. Pentru reabilitarea implanto-protetică sunt utilizate metodele alternative de instalare a implanturilor, ce prevede elevarea membranei sinuzale și augmentarea spațiului creat cu diverse materiale.

Scopul lucrării. Evaluarea succesului reabilitărilor implanto-protetice la pacienții cu os rezidual subantral ≤ 5 mm, la care au fost inserate implanturile dentare concomitent cu elevarea planșeului sinuzal prin acces lateral.

Material și metode. Studiul s-a efectuat pe 9 pacienți (5 femei și 4 bărbați) cu vârste cuprinse între 33-67 de ani, cu edentații în zonele laterale ale maxilarului superior, unde înălțimea osului disponibil subantral era ≤ 5 mm. În urma elevării planșeului sinuzal prin acces lateral și augmentării spațiului creat, s-a efectuat forarea lojelor implantare adaptat la densitatea osului rezidual, iar implanturile au fost inserate cu o forță de peste 20 N/cm. Rezultatele au fost evaluate clinic și paraclinic (radiografic și prin periotestometrie – Periotest M, Siemens AG, Germany) la finele perioadei de regenerare de 6-8 luni.

Rezultate. Toate implanturile s-au integrat cu succes fără complicații postoperatorii (eșec timpuriu sau migrare a implanturilor). La finele etapei de vindecare, valorile periotestometriei au variat între -2 și -6,7 fapt ce denotă integrarea acestora. În cazul valorilor -2 până la -4 a fost recomandată încărcarea progresivă a implanturilor, pentru a evita suprasolicitarea funcțională.

Concluzii. Inserarea simultană a implanturilor cu procedura de sinus lifting lateral în os rezidual subantral poate fi efectuată dacă forța de inserție a implanturilor este mai mare de 20 N/cm, fapt ce asigură stabilitatea mecanică a acestora pe parcursul perioadei de regenerare osoasă, și totodată micșorează atât termenele de reabilitare, cât și numărul intervențiilor chirurgicale.

Cuvinte-cheie. Atrofie osoasă, reabilitare implanto-protetică, sinus lifting.

PARTICULARITIES OF IMPLANT-PROSTHETIC REHABILITATION IN CASES OF SEVERE ATROPHY IN THE LATERAL REGIONS OF THE MAXILLA

Vitruc Iuliana, student, Faculty of stomatology, „Nicolae Testemițanu” SUMPh

Dabija Ion, PhD, assist. prof., Department of oral-maxillofacial surgery and oral implantology „Arsenie Guțan”, „Nicolae Testemițanu” SUMPh

Mostovei Andrei, PhD, assoc. prof., Department of oral-maxillofacial surgery and oral implantology „Arsenie Guțan”, „Nicolae Testemițanu” SUMPh

Background. Edentulism represents a major factor contributing to severe atrophy of the posterior segments of the maxilla. For implant-prosthetic rehabilitation, alternative implant placement techniques are used, involving sinus membrane elevation and augmentation with various grafting materials.

Objective of the study: To evaluate the success of implant-prosthetic rehabilitations in patients with residual subantral bone ≤ 5 mm, in whom dental implants were inserted simultaneously with sinus floor elevation via the lateral approach.

Material and methods. The study included 9 patients (5 women and 4 men) aged between 33 and 67 years, presenting with edentulous areas in the lateral regions of the maxilla, where the available subantral bone height was ≤ 5 mm. Following sinus floor elevation via the lateral approach and augmentation of the created space, implant site preparation was performed according to the density of the residual bone and the implants were inserted with a torque exceeding 20 N/cm. The outcomes were assessed clinically and paraclinically (radiography and periotestometry using the Periotest M device, Siemens AG, Germany) at the end of the 6-8 month healing period.

Results. All the implants were successfully osseointegrated without postoperative complications (early failure or implant migration). At the end of the healing period, periotest values ranged between -2 and -6.7, indicating their stability and integration. In cases where the values were -2 to -4, progressive loading of the implants was recommended in order to avoid functional overload.

Conclusions. Simultaneous implant placement with lateral sinus lifting in residual subantral bone can be performed if the implant insertion torque exceeds 20 N/cm. This ensures adequate mechanical stability throughout the bone regeneration period and, at the same time, reduces both the overall rehabilitation time and the number of surgical interventions.

Keywords. Bone atrophy, implant-prosthetic rehabilitation, sinus lift.

CHESTIONARELE AUTOADMINISTRATE – O TENDINȚĂ MODERNĂ ÎN STOMATOLOGIA PERSONALIZATĂ

Vovc Maria-Mihaela, studentă doctorandă, Catedra de stomatologie interdisciplinară și reabilitare orală, USMF „Nicolae Testemițanu”

Fala Valeriu, dr. hab. șt. med., prof. univ., m.c. a AȘM, șef catedră, Catedra de stomatologie interdisciplinară și reabilitare orală, USMF „Nicolae Testemițanu”